

✘

✘

«Ali imaš vsaj rodno sestro, da z njo poravnaš krivico?» ga je trpinčil.

«Nimam sestrice dragice.»

«A kaj imaš, kraljevič Marko? Kaj imaš, da se zbogava?»

«Imam junaško slavo, to hočem deliti s teboj.»

«Sam jo imam, bi dejal,» je smehljaje rekel Musa Kesedžija.

Kraljevič Marko je razumel gostov posmeh, a je spravno rekel:

«Pobratim te in junaška slava ti bo še večja!»

«Ne odrečem, junak si, moder si, kraljevič Marko!» je v velikem navdušenju kriknil čisto premagani Musa Kesedžija.

Pa sta vstala silna junaka, si načela žile na krepkih rokah, kanila krvi v skupno čašo vina, pomešala in izpila vsak polovico.

«Da si mi zdrav in srečen v slavi in junaštvu, pobratime Musa Kesedžija!»

«Da si mi zdrav in srečen v modrosti in kraljevosti, pobratime kraljevič Marko!»

In sta se objela v prijateljstvu, poljubila v junaško lice in razjokala od sladkega čuvstva miru in sprave.

«Srečna ti krstna slava, pobratime Marko: — tudi pobratimija je junaštvo!»

«Naj ti Alah dodeli najlepših hurisk v raju, pobratime Musa: — veliko resnico si povedal!»

In spet sta se poljubila v junaško lice in veselo pila v zdravje svoje moško in v srečo zveste pobratimije.

Beli gradič se je milo kopal v večerni pesmi, ki jo je pokojno pelo krasno solnčno žarenje. Ta pesem, velika duša mogočnega solnca, jima je bila pesem pesmi, ki jo je v sladkem miru čutilo mirno in veselo srce.

(Konec prihodnjič.)

Gliša Koritnik:

Da zberem...

Da zberem vse biserne solze — Da zmislim vse misli cvetoče,
iz časov zaljubljenih — ki nate sem mislil jih kdaj —
ki duša mi v njih je tonila — spoznal bi vso božjo lepoto,
morjé bi izplakal iz njih... spoznal bi v njih večnost in raj.

Da vjame té misli in solze
trenutno mi srčni utrip —
umreti bi moral od groze —
Boga razodel bi ta hip...